

מסורת הש"ס

[illegible]

דס שטייט נשטמט או לאזער שטייט
ע אה הויטש וואס"כ נשטמט הגרמ
אז מרץ הא כמאל דאזער ים שטייט
על המפרקת מחזורי הילוף נשפוק
על זי מדי נבלה: מלך. עוף קדיש
דס לכן ולא בגדים שלש אחר שהיא
(א) מנבלה וטרפה לא יוכל לטמאה בה
טמא עד הערב וטהר ויעוף נשפוק
ית בליעמו הילוף לא יגע בה (א) ולא
על נבלה מ"ל לא יוכל לטמאה בה
לעיה ולא באחרת יאח נבלה בזה
העוף טמא מן הכתוב מהאי קרא
י' בה בה אהה מוטמא בדיה בלעיה
שיור לנוע ורובא כשיור אכילה
בזה מפרקת ועוד בשר ערפה טרפה
ועין וחתכן כסין הרי זו כשוחט את
מזריקת האם (קג): דמטמא וואי עוף

שחט את הוושט ונמנמאת הגרגרת שמוטות ואין ידוע אם
 מסובות אלמא ים עיקרן בעוף דהא בעוף קמיייר מדיקמני
 יא לך מתינמא אמתינמא דהא דרמי דר יחזקאל מתינמא
 תא קרימא לן [ו' ע"א] בשל מורה הלך אחר המחמיר: ורוב
 מפרסכת דתתא משה היא שחטת דלמאן מכלל לא מט
 ר מנמא נגדיס שחט שחט בשחט שחט וכל נגדיס
 מנמא בלעיה וז לנדב וכלהו יליפין לה בחורת הכנים [ואחר
 ר חאלל נכלה וטריס באזרח ונגר ויבס נגדיו ורחק נמי
 נכלה בהמה מטמאה ארית הבליעה כגון חתול וז חצירו
 מטמא טימא טימא גנע ויטומא משה נמי איט טמא
 חלה אריתל נדבתיס לא יחל ובמיס לא לטורח וז
 טוגע נכלתה וגו' הלך על כרחק בעוף משחטי יכול נב
 א כננה ונמא מטמא נתיס בלעיה בהמה שחטתה כי
 יליעיה אן כן למא נאמר בדבמה והאכלו נמנמא (אם
 לא כי טומאה נכלתה שחט טורח חלה ו נכלד: ופי' אחר
 כיון דלא מליקא היא הוה"ו כשבור מפרקתו כשחטת
 קהא:) טריס שחטתה אינה מטמאה ופי' דבשל מוקדשי

ששמואל כל הכשר בשחיטה כן
שפליגא אמר זעירי: נשברה מפני
אונן נמי תניא ^הירמלך בסכין ממז
מליקה וזו היא שחיטה תתני
דלאו שחיטה היא כלל מאי מע
מפני שהוא דורס מ"ד מפני שח
מוליד ומביא במליקה כשר ומ
שחיהא מביא אמר לך חלדה ה
הכא הא מגיליא אמר רבא אי
אביי ותקשי לך עולה העוף דב
התם כדי לקיים בה מצות הכר
בבהבדלה וכל שאינו מעכב
סימנין לרבנן דלא מעכב
שישנו בשחיטה ישנו בבהב

הגברת ואח"כ שחט את הושט פסוק זה היה מנשה ואמרו כל קצק שבמיתו גברה דיוף הכשרו בסמין אחד. וז"ל גברו מן התורתי. וכיון דלגא איפסיקוה שיהי עמו: **בבלה**. וטומאה מל א"ע"ס שהי בסמין **בבלה** היא והיכול נדל שוף שר במצוי ואין לה טומאה מגע לגמרי אלא ויורקא (כו) וכתיב נמי (שם ז') והנפס' יורקא דתניס' (ולקמן דף ק) יכול התא נטמא כמגעו וטומאה בית הסתירה לה שחטע מיעוטא מה שאין לה טומא שטמאה כמגע' (ל' דכתיב "ויורקא יא") ובבלה בהמה מקי' מה העוף שאני מ' וזה אהה מיעוטא בבלה בהמה צבית היינו כות וכלה מילתא מפרש התם בעגלה הוה וכו' בבלה וזה מליקא מ' הערפה וקיימא לן בהעור והרועז ולקמן נמי דקדשים היא היא מדרגת היא בעגלה הוא: מליקאס ו' היא שחיטת קשאו לנפשו ממנו דקמי במתני' בבלה: שהוא מחולד. לאחר שנחפרקו

אלא למד אן שטיט
עווען פון הוראה פאר
אונזערע מחנכים: נשכר
השם ורור ש'אין אונז
לבוש אג'ע
נבלה.
אונזער שטיבן באהאלט
מאל פסכן נאכט בנרים
דייט
הביע'ה
עפערן
למולוק
פסכן פסל א
חשוב כח
מליק
נשכר
און פאר עס: ו' אכר
השם ורור ש'אין אונז
לבוש אג'ע
נבלה.
אונזער שטיבן באהאלט
מאל פסכן נאכט בנרים
דייט
הביע'ה
עפערן
למולוק
פסכן פסל א
חשוב כח
מליק
נשכר
און פאר עס: ו' אכר
השם ורור ש'אין אונז
לבוש אג'ע
נבלה.